

Saa vidt som Sukkeret trængte frem, blev det snart en yndet Forbrugsartikel — først som Rigmands Luksus og senere som en mere almindelig Nydelse ogsaa for den almene Mand; og med det stigende Krav om Sukker steg ogsaa Produktionen, og Dyrkningen af Sukkerrør bredte sig fra det sydlige Asien ud over ogsaa de andre Verdensdeles tropiske Bælter.

Samtidig med, at Sukkeret indarbejdes som en af de vigtigste Forbrugsartikler, indtager det selvfølgelig ogsaa Pladsen som en af Verdenshandelens betydeligste Varer; — men for de Lande, der ikke selv kunde producere Sukker, bliver der her kun Tale om Indførsel, og igennem lange Tider har da ogsaa netop Sukkeret været en af Danmarks vigtigste Importartikler.

For omtrent 800 Aar siden begyndte Toldskatterne at vinde Indpas her i Landet, og da Indførselstolden i dens egentlige Form navnlig maa hvile paa de Varer, hvorefter der er stor Indførsel, men kun ringe eller ingen indenlandsk Produktion, er det fuldt forstaaeligt, at Sukkeret bliver belagt med Indførselstold — og tillige: at det som en af de største Handelsvarer kommer til at indbringe en meget væsentlig Del af Landets samlede Toldindtægter.

I Aaret 1799 er man i Schlesien for første Gang naaet til at udvinde Sukker af Roer, og da Napoleon, for at knuse England, i Tiden efter 1805 iværksætter Fastlandsspærringen og derved hindrer Tilførselen af Rørsukker, tager Roesukkerproduktionen pludselig Fart rundt om i Europa, og 1812 anlægges den første danske Sukkerfabrik paa Langeland. — Med Napoleons Nederlag i Rusland 1812 maa Fastlandsspærringen imidlertid opgives, Rørsukkeret kan atter indføres, og den europæiske Sukkerproduktion ophører næsten fuldstændig; — Fabrikken paa Langeland gik fallit.

Efter nogle Aars Stilstand begynder Roesukkerindustrien atter at komme frem — først i Frankrig og Tyskland, senere følger en Række andre Lande efter, og i Tiden omkring 1850 er man allerede saa vidt, at omtrent Ottendedelen af Verdens Sukkerproduktion er europæisk Roesukker.

Paa Grund af Sukkertoldens store Ydeevne bliver den nye Industri en finansiell Fare for Danmark som for saa mange andre Lande, thi i samme Grad, som Roesukkeret holder Rørsukkeret ude, i samme Grad svækkes en af Statens vigtigste Indtægtskilder, og for at vinde Erstatning for den vigende Told griber det ene Land efter det andet til den Udvej ogsaa at opkræve en Afgift af det indenlandske Sukker.

Roesukkerets Tid

efter 1873.

I klar Forstaaelse af Faren for, at den opvoksende Sukkerindustri skulde medføre Udtørringen af ogsaa en af vore vigtigste Indtægtskilder, gennemføre vi her Afgiftsloven af 3. Maj 1873, og her — som saa mange andre Steder — bevirke de ublide Følelser overfor den truende finansielle Fare, at der ikke oprindelig fra Lovgivningsmagtens Side tilsigtes at yde nogen som helst Beskyttelse til Roesukkerindustrien, idet den indenlandske Afgift blev lige saa høj som Tolden — ja, i de første Aaringer vel endog lidt højere.

Ved mere og mere rationel Roedyrkning og forbedret Teknik udvikler Sukkerproduktionen sig nu paa en saadan Maade, at der paa hver Tønde Land avles en stadig større og større Mængde Roer; og Roerne bleve mere og mere sukkerholdige, saaledes at medens 100 Pd. Roer oprindelig kun havde givet 8 Pd. Sukker, gav de nu 12 Pd.; — og hvad enten et Land havde beregnet sin Sukkerafgift pr. Td. Land eller pr. Centner Roer, blev Resultatet for saa vidt det samme, thi i begge Tilfælde indvandt man flere Pund Sukker end beregnet; og den fastsatte Afgift, der saaledes